

Officiella notiser

Regeringsrätten

Regeringen har utnämnt departementsrådet i kommunikationsdepartementet, hovrättsrådet i Svea hovrätt Bertil Voss att vara regeringsråd.

Regeringen har förordnat

dels extra regeringsrättssekreteraren, kammarrättsassessorn i kammarrätten i Sundsvall Göran Gunnhagen och tf regeringsrättssekreteraren, kammarrättsassessorn i kammarrätten i Stockholm Kenneth Sundlöf att vara regeringsrättssekreterare,

dels tf regeringsrättssekreteraren, byrådirektören vid domstolsverket Claes Jonsson att vara extra regeringsrättssekreterare,

dels avdelningsdirektören vid riksskatteverket, kammarrättsassessorn i kammarrätten i Göteborg Anders Fredholm och kammarrättsassessorn i kammarrätten i Sundsvall Claes Elinder att inneha långtidsvikariat på tjänster som regeringsrättssekreterare.

Kammarrätterna

Regeringen har utnämnt kammarrättsrådet, tillika vice ordförande på avdelning, i kammarrätten i Göteborg Gunnulf Berg att vara kammarrättslagman i kammarrätten.

Vidare har regeringen till kammarrättsassessorer förordnat

i kammarrätten i Stockholm kammarrättsfiskalen Bernt Bergshem,

i kammarrätten i Sundsvall kammarrättsfiskalerna Per-Erik Nistér och Christer Ljungqvist.

Riksskatteverket

Regeringen har förordnat biträdande skattedirektören hos riksskatteverket, kammarrättsassessorn i kammarrätten i Göteborg Bert Lindberg att tills vidare vara skattedirektör i riksskatteverket.

Länsrätterna

Regeringen har utnämnt

extra rådmannen i länsrätten i Stockholms län, länsrättsassessorn i länsrätten Bo Kämpe att vara rådmän i länsrätten,

tf regeringsrättssekreteraren, länsrättsassessorn i länsrätten i Västmanlands län Håkan Ahlberg att vara rådmän i länsrätten,

och dels kammarrättsassessorn i kammarrätten i Sundsvall Rune Nygren att vara rådmän i länsrätten i Gävleborgs län.

Länsstyrelserna

Regeringen har förordnat

dels tillförordnade förste taxeringsintendenten Lars Wenninger att vara förste taxeringsintendent i Fe 23/Fe 25 hos länsstyrelsen i Stockholms län,

dels tillförordnade förste taxeringsintendenten hos länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län Sten Erling Öberg att tills vidare vara förste taxeringsintendent i Fe 23/Fe 25 hos länsstyrelsen,

och dels taxeringsintendenten hos länsstyrelsen i Blekinge län Karl-Axel Magnus Palmlöf att tills vidare vara taxeringsdirektör i Fe 23/Fe 25 hos länsstyrelsen.

Lokala skattemyndigheterna

Regeringen har förordnat fögderichefen i Södertälje fögderi Per Åke Andersson att tills vidare vara fögderichef i Fe 21/Fe 23 i Sollentuna fögderi.

**Riksskatteverkets föreskrifter
om avdrag för kostnad för resor med bil mellan
bostad och arbetsplats;¹**

utfärdade den 16 oktober 1980.

1 Allmänt

Från intäkt av tjänst medges enligt punkt 4 första stycket av anvisningarna till 33 § kommunalskattelagen (KL) avdrag för "skälig kostnad" för resor till och från arbetsplatsen, där denna varit belägen på sådant avstånd från bostaden, att man behövt anlita och även anlitat särskilt fortskaffningsmedel. Enligt andra stycket i denna anvisningspunkt fastställer RSV för varje kalenderår grunder för beräkning av de avdrag som får göras när den skattskyldige använder bil för resor till och från arbetsplatsen.

RSV har beslutat meddela följande föreskrifter för 1981 års taxering.

2 Principer för avdragsberäkningen

Som skälig kostnad för resor till och från arbetsplatsen bör i regel anses lägsta kostnad för resa med tillgängligt allmänt kommunikationsmedel, såsom järnväg, spårväg eller buss.

Om skattskyldig använder bil för resor mellan bostad och arbetsplats i stället för allmänt kommunikationsmedel bör skäligt avdrag för bilkostnader medges om följande båda förutsättningar föreligger:

att vägvståndet mellan bostaden och arbetsplatsen uppgår till minst en halv mil samt

att det av omständigheterna klart framgår, att användandet av bil i stället för allmänt kommunikationsmedel regelmässigt medför en tidsvinst av minst en och en halv timme sammanlagt för fram- och återresan.

Detta gäller även om skattskyldig använt såväl bil som allmänt kommunikationsmedel. I så fall medges förutom avdrag för resa med allmänt kommunikationsmedel skäligt avdrag för bilkostnader.

Vid beräkning av tidsvinsten bör hänsyn tas även till den tid, som går åt för att uppsöka parkeringsplats och gå till och från parkeringsplatsen samt till den trafikintensitet som råder vid den tid då resan företas.

Däremot beaktas inte tidsvinst som beror på att den skattskyldige, i syfte att undvika körning under rusningstid, kommer till eller lämnar arbetsplatsen (arbetsorten) vid annan tidpunkt än vad som är motiverat med hänsyn till arbetstidens förläggning. För skattskyldig med flera fasta arbetsplatser eller med flera arbetspass per dygn är det den sammanlagda tidsvinsten per dygn genom att använda bil mellan bostad och arbetsplats som avses.

Skattskyldig, som regelmässigt använder bil i tjänsten, bör medges avdrag för bilkostnader för resor mellan bostad och den fasta arbetsplatsen oavsett avståndet och tidsvinsten.

Om allmänt kommunikationsmedel saknas bör skattskyldig, som använder bil för resor mellan bostad och arbetsplats, medges skäligt avdrag för bilkostnader oavsett tidsvinsten, under förutsättning att avståndet

¹ Jfr RSFS 1979:49 RSV Dt 1979:14

RSFS 1980:36

**RSV Dt
1980:15**

Utkom från trycket
den 30 december 1980

mellan bostaden och arbetsplatsen uppgår till minst 2 kilometer. Saknas allmänt kommunikationsmedel för endast viss del av sträckan mellan bostad och arbetsplats, får avdrag för bilkostnader beräknas för hela sträckan, om delsträckan uppgår till minst 5 kilometer. Är delsträckan som saknar allmänt kommunikationsmedel kortare än 5 kilometer men minst 2 kilometer kan avdrag medges dels för bilresor på denna sträcka, dels för resa med allmänt kommunikationsmedel på sträckan i övrigt.

3 Avdrag per mil

Som skäligt avdrag för bilkostnader bör i ovan avsedda fall anses 7:00 kr för varje körd mil t o m 1 000 mil per år och för körsträckor därutöver 4:40 kr för varje mil. Den omständigheten, att den skattskyldige använder en stor bil och hans kostnader därför blir högre än de angivna beloppen, bör inte medföra att avdrag medges med högre belopp än nyss sagts.

Avdraget bör — om inte särskilda omständigheter föranleder annat -- minskas med ersättning från medåkande. Avdraget per mil behöver däremot inte minskas med mer än en fjärdedel för varje medåkande.

Om däremot den skattskyldige får ersättning från arbetsgivaren för sina resor mellan bostad och arbetsplats, och avdrag yrkas för kostnader för sådana resor, skall ersättningen alltid tas upp som skattepliktig intäkt. I den mån ersättningen är undantagen från skatteplikt (t ex i regel ersättning från statlig myndighet) medges inte avdrag för de resekostnader som ersättningen är avsedd att täcka, även om dessa kostnader är större än ersättningen.

4 Avdrag vid handikapp o d

Om skattskyldig på grund av hög ålder, sjukdom eller handikapp måste använda bil för resor mellan bostad och arbetsplats, bör avdrag för bilkostnad medges oavsett avståndet och tidsvinsten. Avdraget bör i så fall — i den mån detta är fördelaktigare för den skattskyldige — medges med den del av de faktiska totala bilkostnaderna under året, som belöper på körningar till och från arbetsplatsen.

Dessa föreskrifter tillämpas vid 1981 års taxering.

RSFS 1980:52

**RSV Dt
1980:21**

Utkom från trycket
den 16 december 1980

Riksskatteverkets anvisningar för värdering av förmån av fri respektive subventionerad lunch vid inkomst av tjänst;

utfärdade den 16 oktober 1980.

RSV har den 16 oktober 1980 beslutat meddela följande anvisningar att gälla fr o m inkomståret 1981¹

1 Allmänt om skatteplikten

Förmån av fri lunch räknas till den grupp av naturaförmåner, som alltid är skattepliktig.² Förmån av subventionerad lunch tillhör däremot den grupp av naturaförmåner, som blir skattepliktig först då det sammanlag-

¹ Jfr RSFS 1979:54 RSV Dt 1979:17

² Se RSFS 1980:38 RSV Dt 1980:16 punkt 2.3

da värdet överstiger 600 kr.³ Denna gräns gäller det sammanlagda värdet av samtliga förmåner inom denna grupp, som lämnats av en och samma arbets- eller uppdragsgivare samt av personalstiftelse som tillhör arbetsgivaren. Om förmånerna erhålls under endast en del av året blir skattepliktsgränsen i motsvarande mån lägre.

Om förmånen av helt fri respektive subventionerad kost tillhandahålls i arbetsgivaren tillhöriga personalutrymmen av egen personal eller genom arbetsgivarens försorg av utomstående restauratör, har för den skattemässiga bedömningen inte någon betydelse. Detta innebär bl a att storleken av arbetsgivarens kostnader för förmånen i normalfallet saknar betydelse för förmånstagarens beskattning.

Anvisningarna får tillämpas även om förmånen lämnas i form av kuponger, som gäller som betalningsmedel för lunch hos arbetsgivaren eller hos ett eller flera restaurangföretag eller liknande företag. Om kupongerna kan användas som betalningsmedel för lunch hos ett mycket stort antal företag gäller de värderingsregler som anges nedan vid punkt 3 endast under förutsättning att det sammanlagda kupongvärdet per arbetsdag för mottagaren inte överstiger 17 kr.

Vidare förutsätts att kupongerna utnyttjas under arbetsdagen eller i omedelbar anslutning till arbetstidens förläggning. Detta innebär bl a att kupongerna i normalfallet kan utnyttjas endast under lunchtid. Vidare får kupongerna inte bytas mot kontanter. Om kupongerna inte kan utnyttjas vissa dagar eller under viss period (t ex vid sjukdom, vid deltagande i internatkurser, vid tjänsteresor i in- eller utlandet) bör för dessa dagar kupongerna antingen återlämnas eller "kvittas" mot kuponger för senare period. Detta förfaringsätt behöver dock inte ske om antalet sådana dagar under året är obetydligt (ca 20 dagar). Om kupongerna används på annat sätt eller om värdet av lämnade kuponger överstiger ovan angivet belopp är dessa närmast att anse som en form av kontant löneförmån. Värderingen får i så fall ske i enlighet med vad som gäller för sådana förmåner.

2 Värdering av förmån av helt fri lunch

Värdet av förmån av fri lunch kan i normalfallet beräknas med ledning av det i källskattetabellerna angivna beloppet för värdet av fri lunch (ett mål om dagen).

För inkomståret 1981 är detta värde 2 640 kr vilket motsvarar ca 220 kostdagar. Om antalet kostdagar är betydligt fler eller färre bör i stället förmånen beräknas med ledning av faktiskt antal kostdagar och det i källskattetabellerna angivna värdet för fri kost, ett mål om dagen, vid korttidsanställning. För inkomståret 1981 är detta värde 11:60 kr.

De värden för helt fri lunch som skall tillämpas vid 1982 års taxering meddelas först i samband med att de skänsanvisningarna fastställs av RSV i början av november under inkomståret.

De värden för helt fri kost som anges i länsanvisningarna avser kost av normal beskaffenhet. Om förmånen väsentligt avviker från sådan kost bör värdet av förmånen beräknas på annat sätt, exempelvis genom skälig ändring av nämnda värden.

³ Se RSFS 1980:38 RSV Dt 1980:16 punkt 2.2.

3 Värdering av förmån av subventionerad lunch

Förmån av subventionerad lunch föreligger om den del av lunchkostnaden som förmånshavaren själv betalar understiger det skattepliktiga värdet av helt fri lunch. Detta värde anges i källskattetablerna och är för inkomståret 1981 11:60 kr. Det skattemässiga värdet av förmånen är således skillnaden mellan det skattepliktiga värdet av helt fri lunch och vad som erlagts för förmånen under det antal dagar förmånen utnyttjats eller kunnat utnyttjas. Om det sammanlagda värdet av subventionerade luncher under inkomståret tillsammans med övriga förmåner av hithörande slag inte överstiger 600 kr för helt år räknat är förmånerna skattefria.

Exempel

Beräkning av skattemässigt förmånsvärde av förmån av subventionerad lunch vid inkomst av tjänst.

Skattepliktigt värde för fri lunch	11:60
Avgår: Belopp som betalas av den anställda för lunchen	8:90
	<hr/>
Skattemässigt förmånsvärde per lunch	2:70

Om den anställda inte har andra förmåner är förmånen av subventionerad lunch skattefria om den inte kunnat utnyttjas mer än 222 dagar

$$\left(= \frac{600}{2:70} \right)$$

Det angivna sättet för att beräkna förmån av subventionerad lunch gäller under förutsättning att lunchen är av normal beskaffenhet. För denna bedömning kan som jämförelse tjäna sådana luncher som serveras i större personalmatsalar.

Dessa anvisningar tillämpas fr o m 1982 års taxering

RSFS 1980:56 Riksskatteverkets anvisningar m m om normalavdrag vid beskattning avseende ersättning för vård i enskilt familjehem;¹

**RSV Dt
1980:25**

utfärdade den 20 november 1980.

1 Allmänt

Utkom från trycket
den 30 december 1980

Kostnadsersättning, som stat och kommun lämnar för vård av person i enskilt familjehem, är inte skattepliktig intäkt — 32 § 3 mom kommunalskattelagen (KL). Avdrag medges inte för kostnader, som kostnadsersättningen är avsedd att täcka, även om kostnaden i något fall skulle överstiga ersättningen.

Av förarbetena till denna lagstiftning framgår att en förutsättning för skattefriheten är att kostnadsersättningen grundar sig på centralt fastställda rekommendationer.

Landstingsförbundet har lämnat särskilda rekommendationer för er-
¹Jfr RSFS 1979:53 RSV Dt 1979:16

sättning för vård av psykiskt utvecklingsstörda, rörelsehindrade och hörselskadade.

För s k kontrollerad familjevård finns f n inga särskilda rekommendationer.

I avvaktan på att de utbetalande myndigheterna följer centralt utfärdade rekommendationer om ersättning för vård i enskilt familjehem och tillämpar ett system med fördelning av ersättningen på en arvodesdel och en omkostnadsdel har RSV beslutat meddela anvisningar enligt punkterna 2–4.

2 Vård av psykiskt utvecklingsstörda, rörelsehindrade och hörselskadade, som vistats i annat enskilt hem än det egna

Enligt uppgift från landstingsförbundet är det endast ett fåtal landsting som ännu inte tillämpar förbundets rekommendationer om normer för ersättning till enskilda familjehem.

Rekommendationerna innebär bl a att ersättning lämnas till vårdgivare i form av en omkostnads- och en arvodesdel.

Kostnadsersättningen är inte skattepliktig intäkt. Arvodesdelen däremot är skattepliktig.

I de fall ersättningen inte alls eller endast i vissa delar grundar sig på landstingsförbundets rekommendationer, är denna i sin helhet skattepliktig.

Särskild kostnadsersättning för exempelvis läkarvård, tandläkarvård och resor i samband därmed, fickpengar eller för särskild utrustning är inte skattepliktig. Avdrag för motsvarande kostnader medges inte.

Som skäligt omkostnadsavdrag (normalavdrag) har RSV fastställt ett belopp av 38 kr per dygn för person under 12 år som erhåller vård. För äldre personer är normalavdraget 46 kr per dygn. Är ersättningen lägre än normalavdraget bör avdrag i regel medges med belopp motsvarande ersättningen.

Föreligger särskilda omständigheter kan avdrag medges med *högre* belopp än normalavdraget. Sådana särskilda omständigheter kan anses föreligga om vården medfört onormalt stora kostnader såsom för inköp av och slitage på inventarier och utrustning i hemmet. För att avdrag skall medges med högre belopp än normalavdragen bör krävas att de för bedömningen avgörande omständigheterna anges särskilt.

3 S k kontrollerad familjevård

Ersättning för vård av psykiskt sjuka personer, s k kontrollerad familjevård, är i sin helhet skattepliktig.

För att uppnå likformighet vid bedömningen av vad som kan anses vara skäligt kostnadsavdrag har RSV fastställt normalavdraget till 46 kr per patient och dygn om vårdgivaren har högst fem patienter i sitt hushåll. Uppgår antalet patienter till fler än fem bör i regel verksamheten betraktas som rörelse. Är ersättningen lägre än normalavdraget bör avdrag medges motsvarande ersättningen.

Utöver normalavdragen medges avdrag för styrkt kostnad för vårdnadsvikarie.

Normalavdraget är avsett att täcka kostnader för mat, bostad, s k

flitpengar samt del i gemensam konsumtion såsom hygienartiklar, tvättmedel, linne, porslin, tidningar, resor o d.

Föreligger särskilda omständigheter, exempelvis om vården avsett patienter som även haft fysiska eller sociala handikapp och detta medfört onormalt höga kostnader, kan avdrag medges med högre belopp än normalavdragen. För att avdrag skall medges med högre belopp än normalavdragen bör krävas att de för bedömningen avgörande omständigheterna särskilt anges.

Vid *vård i jordbrukarhem* bör ersättningen inte redovisas som inkomst i förvärvskällan jordbruksfastighet utan som inkomst av tjänst eller rörelse. Däremot skall vårdgivaren som förmånsvärde i jordbruksbilagan redovisa värdet av rum som disponeras av patienten samt värdet av de produkter från egendomen som förbrukats av patienten. Avdrag för kost får inte ske såsom för kost åt anställd personal.

Vad nu sagts tillämpas inte i sådana fall där jordbrukaren yrkar avdrag för lön och kost till patienten, därför att denne utfört arbete åt jordbrukaren i en omfattning, som i huvudsak motsvarar arbetsprestationer från i annan ordning anställd arbetskraft. I sådana fall skall vårdersättning redovisas som inkomst av jordbruksfastighet. Lön och kost åt patienten behandlas i beskattningshänseende på samma sätt som lön och kost till andra i jordbruket anställda.

4 Uppgiftsskyldighet

Myndigheter, som tillämpar centralt fastställda rekommendationer, skall på kontrolluppgiften redovisa utbetalt arvode.

Under särskilda upplysningar på kontrolluppgiften bör anges att arvodet avser vård av handikappat barn samt att kostnadsersättning utbetalats enligt landstingsförbundets rekommendationer.

Myndigheter, som inte tillämpar eller endast delvis tillämpar centralt fastställda rekommendationer, skall redovisa den utbetalade sammanlagda ersättningen på kontrolluppgiften med undantag av särskild kostnadsersättning.

Under särskilda upplysningar på kontrolluppgiften bör anges att ersättningen avser vård av handikappat barn eller person i sk kontrollerad familjevård.

För den grupp där centrala rekommendationer finns bör det även framgå av kontrolluppgiften att dessa rekommendationer inte följts.

Dessa anvisningar tillämpas vid 1981 års taxering